

کارگر امروز

نشریه انترباشیو نالیستی کارگری

WORKER TODAY

An Internationalist Worker's Paper

Vol. 2, No. 19, November 1991

سال دوم - شماره ۱۹، آبان ۱۳۷۰

کمیته حقوق بشر اتحادیه کارگران خدمات شهری در آمریکا

سیاستهای ضد کارگری جمهوری اسلامی را قاطعانه محکوم کرد

در یک تصمیم بیسابقه

اتحادیه سراسری کارگران فنلاند کاهش ۲ در صد دستمزد را پذیرفت

بیسابقه ترین تظاهرات کارگری در فنلاند بعد از سال ۱۹۵۶. مژده خبر در صفحه ۵

هشدار شوراهای اسلامی به رئیس جمهور

نیروهای حزب الله در کارخانه دلسوزی شوند

بدلیل عدم برخورد قاطع با ناقضین و ناسخین بارز قانون شوراهما، روز به روز به تعداد افراد ذکر افزوده شده و همین امر موجب دلسوزی افزاد حزب الله کارخانجات (برادران ائمه) و شوراهای اسلامی که مخصوص زحمات نورانی اسلام و... است، از طرف دلسوزی "نیروهای حزب الله در تعدادی مدیران جاہل و گاهای جاسوس نامه که به مناسب هفته دولت در علاوه علیاً نادیده گرفته می شود و

شهریور ماه گذشته برای رئیس دولت اسلامی ارسال شده است، علاوه بر "پیشیگانی قاطع از دولت هاشمی رفسنجانی"، آمده است: "قانون جمهوری اسلامی از برخورد "برخی مدیران جاہل و متاجس" به شوراهای اسلامی شکایت کردند و در مورد نورانی اسلام و... است، از طرف کارخانه" هشدار دادند. در این تعدادی مدیران جاہل و گاهای جاسوس نامه که به مناسب هفته دولت در

درباره «آی.ال.او»
سازمان جهانی کار

مبارزه برای تشکیل اتحادیه در گواتمالا

کارگر این بخش وجود خواهد آمد. گواتمالا یکی از مرکز اصلی تولید پوشک شرکت های آمریکایی است. در طی ۵ سال گذشته، تعداد کارخانهای پوشک از دو به صد و بقیه در صفحه ۶

مرتضی افشاری از کارگران بابaqueچاپ تهران در گفتگو با کارگر امروز:

همترین خواسته کارگران افزایش دستمزد است

مرکز خبری کارگر امروز: در سازمان بین المللی کار، (آی.ال.او)، نه فقط بورزوها و دولتهاشان آشکارا دست بالا را دارند بلکه از بین آنان نیز بیش این آمریکاست که عملقدرت و نفوذ بالمنابع دارد. توضیح بیشتر درباره این موضوع و مطالب دیگر را در بخشی از کتاب "سازمان بین المللی کار - آی.ال.او" اثر "ئیورگی وهمان"، که توسط همکارمان "مصطفی صابر" ترجمه شده است، در این شماره خواهید خواند. لازم به تأکید است که این کتاب مورد تایید سازمان بین المللی کار است. صفحه ۴

مرکز خبری کارگر امروز: بدنیال کوششای فعالین حزب کمونیست ایران در آمریکا، کمیته حقوق بشر اتحادیه کارگران خدمات شهری بخش عده که دارای ۴۰ هزار صدها تن از فعالین کارگری را اعدام نمی شناسد، حق تسلیم آزاد را به رسمیت شناخته است و در برگزنشده کارگران خدمات، شهرداری و بیمارستانهاست قطعنامهای در محکومیت رژیم ایران و دفاع از حقوق و مبارزه کارگران و پتصویب رساند. متن کامل قطعنامه بشرح زیر است.

کارگران کارخانه کف در اعتراض به عدم تامین کارگران:

این چه اوضاعی است که درست کرده اید؟

مرکز خبری کارگر امروز: کارگران کارخانه "کف" داروگر سابق - سازنده وسائل پهداشتی و آرشی، رژیم اسلامی را بخطاب پایین بودن سطح دستمزدها و گرانی مورد انتقاد قرار دادند. این گروه از کارگران که در شهریور ماه گذشته با روزنامه کار و کارگر گفتگو می کردند خواهان حذف مالیات بر دستمزدهای پایین، تامین مسکن برای کارگران و مهار گرانی شدند. یکی از زنان کارگر در این گفتگو کفت: آخر چه بگویم، ما از لحاظ حقوق و از لحاظ رفاهیات و مایعتاج زندگی در مضيقه هستیم و زندگیمان سراسر مشکل است. من با ۱۹ سال سایه کار هنوز نتوانستم زندگی

بقیه در صفحه ۲

کنگره اتحادیه های کارگری در بریتانیا

مرکز خبری کارگر امروز: امسال کنگره اتحادیه های کارگران انگلستان (آی.بو.سی) در طی یک مصاحبه اعلام کرد که از یکسو امکان پیروزی انتخاباتی حزب کارگر وجود داشت و از سوی دیگر آخرين کنگره قبل از انتخابات بود. در این کنگره در میان اتحادیه های مذاکره کنند نا مطالبات هر سال باهم مذاکره کنند نا مطالبات اتحادیه واقعی باشد یعنی دولت های جدید. یعنی تزدیکی با سیاست های حزب کارگر غالب بود.

بقیه در صفحه ۲

مرکز خبری کارگر امروز: به گزارش تایمز مالی، تظاهرات اخیر بدنیال فراخوان اتحادیه "اف.او" برای بیکاری و سیاست اقتصادی دولت و در اعتراض کاخ الیزه و دفتر نخست وزیری برگزار شد. در طی تظاهرات پلیس مسلح

جین مکی از فعالین سرشناس جنبش کارگری اسکاتلندر گفتگو با کارگر امروز:

سرمایه داری بهترین نظم اجتماعی برای مردم نیست

صفحه ۹

کارگران

برگزاری اولین کنگره سراسری انجمن‌های اسلامی

انجمنهای اسلامی که تعداد اعضای آن در هر کارخانه غالباً از تعداد انکش است دست کمتر است، علی‌غم آنکه قانون کار جمهوری اسلامی مواد ویژه‌ای به آنها اختصاص داده است، روز به روز موقعيت کم اهمیت تری می‌یابند. کنگره انجمنهای اسلامی تلاشی برای دمیدن جان به پیکر فروخت این ارکانهای پلیسی - عقیدتی رژیم اسلامی است که فی الحال به شدت مورد انجاز توده کارگردان.

انتقاد کرد و پس از آن پیام رئیس مجلس جمهوری اسلامی قرائت گردید که در آن بر "لزوم تحکیم وحدت بین کارگران و مدیران کارخانهای وظایف انجمنهای اسلامی در این زمینه تاکید شده بود. در بیانیه این کنگره از دولت خواسته شده است تا هرچه زودتر آئین نامه فعالیت انجمنهای اسلامی را تدوین و به تصویب بررساند تا از "خروج بی رویه اعضای انجمنهای اسلامی" جلوگیری شود.

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۲۷ شهریور ماه گذشته نخستین کنگره انجمنهای اسلامی کارخانهای سراسر کشور در سالن هفده شهریور وزارت کار در تهران برگزار گردید. این کنگره با سخنان علرضا مجوجوب دبیر کل خانه کارگر جمهوری اسلامی شروع به کار کرد، سپس محمد سالمی یکی از نمایندگان مجلس اسلامی سخنرانی کرد و از اخراج اعضای انجمنهای اسلامی توسط برخی مدیران

کمیته حقوق بشر اتحادیه کارگران خدمات شهری در...

سطح زندگی و شرایط کار بسیار نازلی را به کارگران ایران تحمیل کرده است،

تبیعیض علیه کارگان زن را نهادی کرده است،

کار کودکان را قانونیت بخشیده است،

از سطح بالاتر زندگی و شرایط کار برای کارگران ایرانی و کارگران مهاجر شهری، فعال اتحادیه‌ای و یکی از سازمان دهنگان راهپیمایی های اول

مه در کردستان و همنین عبدالله بیوشه کارگر ناآوانی و فعال کارگری را اعدام کرده است،

حق قرارداد دستجمعی واقعی را از کارگران سلب کرده است،

احقاق حقوق کارگران که ضامن حرمت و آزادی آنان به عنوان شهروندان جامعه‌ای با استاددارهای آخر قرن بیستم که پویسله کارگران سراسر جهان

است.

لذا ما قاطعه سیاست‌های ضد

کارگری رژیم ایران را محکوم می‌کنیم،

و سراسری برای تصویب طرح خواهیم

کرد.

باقیه از صفحه اول

این چه اوضاعی است گه درست گرده‌اید؟

مالیات که گفتند کم می‌شود، هنوز خبری نیست.

- ۱۵ سال ساپه کار دارم و حدود ۱۰ هزار تومان حقوق می‌گیرم. با اضافه شدن حقوقها در سال جدید

تومان دریافتی دارم با این حقوق کم زندگی ما مشکل است.

- حدود یازده سال ساپه کار دارم، در قسمت پسته پندی کار می‌گنم و ده هزار و دویست تومان حقوق می‌گیرم. با توجه به اینکه شغل دومی هم ندارم و مستاجر هستم

و سه فرزند دارم، گذران زندگی برای ما بسیار مشکل است. دولت قبل از ۱۲ هزار تومان مالیات می‌گیرد و لیکن مالیاتی در حقوقها

کمتر از ۱۲ هزار تومان مالیات تعلق نمی‌گیرد ولی ما مشاهده می‌کنیم که ۱۳۰۰ تومان باید بیمه مالیات از حقوق‌مان کسر می‌شود. خلاصه دولت

باید فکر اساسی بکند و مشکلات را حل کند.

- ۳۱ سن، ۱۷ سال ساپه کار و ۹۸۰ تومان حقوق دارم. از مالیات خدا و کیلی صحبت نکنید که پدر ما را در آورده است. اگر در ماه اضافه کاری هم انجام نمم، ۲۰۰ تومان

مالیات و ۸۵۰ تومان باید بیمه بدهم. وقتی قرار شد حق بیمه را افزایش دهیم، سرعما به اجر در آمد اما

اعتراض در یک کارخانه آرد ارومیه

صراحت اعلام کرده است، از قول شورای اسلامی در کارخانه مذبور

نوشت: کارگران به سوء مدیریت کارخانه و بی جواب ماندن خواسته‌هاشان اعتراض دارند.

برگزاری چندین جلسه با مدیریت و با حضور کارشناسان اداره کار استان تهری خبر یک اعتراض کارگری را با

مرکز خبری کارگر امروز:

کارگران کارخانه "آرد اسلامی" در اعتراض به مدیریت کارخانه و تعویق دستمزدهایشان روز یکشنبه اوی مهر ماه دست به اعتراض زدند.

روزنامه کار و کارگر که برای اولین بار خبر یک اعتراض کارگری را با

شورای انتظامیونالیستی کارگری WORKER TODAY

An International Worker's Paper

سر دیر: رضا هقدم

حساب بانکی: بیوان سوپش
5201-3306202
S.E. Banken
Stockholm, Sweden

Address: آدرس
W.T.
Box 6278
102 34 Stockholm
Sweden

اروپا: یکساله ۱۲۰ کرون سوئد - ششماده ۷۰ کرون سوئد
دیگر کشورها: یکساله ۱۸۰ کرون سوئد - ششماده ۱۰۰ کرون سوئد
- بنا بر این موسسات دو برابر قیمت‌های فوق است

فرم آبونمان: فرم آبونمان
این‌سافت: فرم آبونمان

مالیم نشریه کارگر امروز را مشترک شو. یکساله شش ماهه
لطفاً نشریه و صورت حساب را به آدرس زیر برای ارسال کنید:

Mr/Ms/Institution: _____
Address: _____
Postcode: _____ city: _____ Country: _____

فرم پرشه را به آدرس کارگر امروز ارسال کنید
لطفاً نشریه و صورت حساب را به آدرس زیر برای ارسال کنید

دریافت کارگر امروز با آدرس مقابل تناس پیکرند
لطفاً نشریه و صورت حساب را به آدرس زیر برای ارسال کنید

کارگران به شوراهای اسلامی بدین اند

روز کار و ۲ روز تعطیل و بعضی هم کارخانهای پیور مثال زمزم باختران با

حدود ۲۰ تا ۲۵. کارگر دو شیوه، و هفتگه کار ۶ روز است. اسما ۴۴

ساعت است. مثلاً در تهران روزانه ۲ الی ۳ ساعت از وقت کارگران در

سراپر ایران است. ۲ تا آن در تبران و باقی در شهرهای شیراز، اصفهان، مشهد، رشت، تبریز،

گرگان، اهواز و باختران قرار دارد. شرکت زمزم یک کارخانه هم در

"یافت آباد". دارد که کارهای سر

بطری نوشابه و عصاره نوشابه و تجهیزات یدکی کارخانهای نوشابه و

بخاروند. مرخصی کارگران ۱۲ روز در سال است. سالانه ۶ روز هم حدود شش

هزار و چند صد نفر برای آن کار است. و تازه مثلاً در کارخانه آزادی این قانون ضد کارگری هست

که اگر کارگری مرخصی کوتاه مدت یعنی چند ساعتی بگیرد ساعات مرخصی از اضافه کاری او را که حقوقش درصد پیشتر از ساعت عادی کار است کم می‌شود!

س: سطح دستمزدها و همینطور مزايا در چه حدود است؟

ج: دستمزد کارگران با تمام مزايا بطور متوسط حدود ۵ هزار تومان است. کارگرانی هستند که با چند سر عائله پایه حقوقشان ۳۵۰۰ تومان است. طبقه بندی مشاغل هم، مثلاً

چند روز مرخصی بگیرند. از طرف دیگر مرخصی کوتاه مدت آنها نباید در طول سال از ۶ روز پیشتر باشد و گرفته از مرخصی سالانه آنها کسر می‌شود.

س: کارگران اکثرها پیش کولا یا بعیارت دیگر زمزم جماعاً چقدر کارگر دارند؟

ج: زمزم دارای ۱۱ کارخانه در سراپر ایران است. ۲ تا آن در تبران و باقی در شهرهای شیراز، اصفهان، مشهد، رشت، تبریز،

گرگان، اهواز و باختران قرار دارد. شرکت زمزم یک کارخانه هم در

"یافت آباد". دارد که کارهای سر

بطری نوشابه و عصاره نوشابه و تجهیزات یدکی کارخانهای نوشابه و

بخاروند. مرخصی کارگران ۱۲ روز در سال است. سالانه ۶ روز هم حدود شش

هزار و چند صد نفر برای آن کار است. و تازه مثلاً در کارخانه آزادی این قانون ضد کارگری هست

که اگر کارگری مرخصی کوتاه مدت یعنی چند ساعتی بگیرد ساعات مرخصی از اضافه کاری او را که حقوقش درصد پیشتر از ساعت عادی کار است کم می‌شود!

س: سطح دستمزدها و همینطور مزايا در چه حدود است؟

ج: دستمزد کارگران اکثرها پیش کولا ۶ روز است. کارگران استخدماتی بیمه هستند اما

کارگر روزمزد نه. مثلاً در تهران یکسوم روزمزد و دو سوم استخدامی هستند.

س: کارگران چند ساعت در هفته کار می‌کنند؟

ج: کارگران ۴۴ ساعت در هفته کار می‌کنند، در بعضی کارخانها ۵

کارگری که منتقل می شود در مکان جدید همان خاصیت را نخواهد داشت که در مکان قبلی اش داشت. در مکان اول در پدنه کارخانه است و زیر و بم همه چیز را می شناسد، حال آنکه در مکان جدید غریب است، مثل یک هیات مدرجه جدید. شما حالا را نبینید، این تورم و فشار اقتصادی که هست کارگران را مستعد تحریک پذیری می کند. من خودم به کارخانها سر می زنم و می بینم که همه مسائل مادی شده و حتی انجمن اسلامی ها هم فقط مسائل مادی را مطرح می کنند. من به سینه ای اعتراف می کنم که این راه انداختنده است و بوجود آنکه سینه ای را خانه کارگر برگزار کرده بود، یکی از کارگران بلند شد چیزی بپوید، خواستند ساکن شوند یکی ای این راه انداختنده است و باید بینم. می گفتند شما هم که شده اید مثل رژیم شاه. نظیر همان "جامعه الصادق" سال ۵۹ شد. یعنی چو حکمی در بین چه مسلمانها اینطور است. فکر نکنید که کارخانه ساخت و آرام است. شاید شما تجربه اش را ندارید. بنده شب عید ۵۹ را هم دیدم، اعتصاب شرکت واحد و کفش ملی و نظایر اینها را دیدم که همین آقای "سازگار" چطور مسئول خواباندن همین اعتصابات بود. تایوتها را، "تابوهای شهداء" را ایشان فرستادند به تعمیرگاه شرکت واحد که اعتصاب را بشکنند. یک مشت حرزب الی را از اینجا و آنجا گیر آورده و فرستادند. فکر نکنید که دنیا همیشه به کام شماست. شما اگر فقط یک فرمانده در ارتش داشته باشید به تنهایی قادر نیست جلوی کودتا را بگیرد. ولی اگر چهار تا استوار و گروهیان توی بدنه ارتش داشته باشید هیچکس نمی تواند کودتا کند.

خوبی احساس قدرت نکنید و فکر نکنید که این موی دماغ ها را بکنیم، روز بیندازیم. یک روزی می شود که توان هر کاری از شما سلب می شود. آن روز که چهار دست و پایتان را می گیرند و از کارخانه بیرون می آزادانند. شما قدر انجمن اسلامی را نمی فهمید. توی سایها اعتصاب شد و اجمعن اسلامی نبود و هیچکس نتوانست جلوی اعتصاب را بگیرد. یک هفته اعتصاب آنهم در این شرایط. همه خوشحالی مدیریت قلی این بود که یک سال قبیل انجمن اسلامی را منحل کرده و سرش را به طاق کوییده است.

بشرط آنکه یک مورد یا چند مورد باشد. اما اگر مدیر با همه کارگرها در بیفتند نمی توانیم اینکار را بگیریم. هشتاد، نود درصد مداخلاتی که وزارت خانه و دفتر امور کارگری سازمان گسترش کرده رای به نفع مدیران داده است.

مواردی مثل کارخانه "مرتب"، تولید کننده اتومبیل، که مجبور شدیم مدیرش را عوض کنیم از دست ما کاری ساخته نبود. من خودم به مدیرش گفتم که باید تولیدات را بالا ببرید باید از اول سال ۲۱ دستگاه (در روز) تولید کنید. خواهان استخدام فیروزی جدید شد، گفتم لازم نیست. با همین کارگران کارخانه صحبت کن از خدا می خواهند با اوضاع مالی که دارند اضافه کاری نکند، شیفت بلند بگذار، نیازی به استخدام جدید نمیست. این مساله تبدیل شده است به یک اعتصاب در کارخانه "مرتب"، که کارگران چهار دست و بای مدیر را گرفته اند و از کارخانه بیرون کرده اند. بینند که مسئله چطور مطرح شده است که کارگران اعتراض کرده و گفته اند حاضر به اضافه کاری نیستند. مدیر در مقابل چهار کارگر را اخراج کرده است، بخطار اینکه گفته اضافه کار نمی کنم، و این حق طبیعی اش بوده است. قانون اساسی اینرا می گوید. و بعدش نماینده کارگر آمده توی اتفاق صحبت کند، مدیر گفته من نماینده نمی شناسم. ما افتخارمان اینست که به نماینده به جمع و تشکل سالم احترام می گذاریم و با جمع و تشکل ناسالم و ضدانقلاب همان برخوردی را می کنیم که با "مناقفین" کردیم. بدنبال این جریان اعتصاب شده و کارگران آمده اند در اتفاق بابا را شکسته اند و از کارخانه بیرون نشوند کرده اند. تا اینجا ما هنوز دخالتی نکرده بودیم، ولی اینجا دیگر مجبور شدیم که مدیریت کارخانه را می دانیم که در حال حاضر در کارخانها فقط بچه مسلمانها جرئت دارند که در مقابل شما حرف بزنند. چیزی، منافق و حتی بی ریش که جرئت نمی کنند مقابل شما باشند. کسی باشد و گرفه شما که به او رحم نمی کنند. در گیریهای توی کارخانها در گیری مسلمان با مسلمان است. و ما می گوییم از مدیر دفاع می کنیم و کارگر مسلمان را مامورش می کنیم جای دیگری. در حالیکه می دانیم که

نیروهای حزب الله در کارخانه دلسوز می‌شوند

استدیعی است چهت جلوگیری از خراجهای غیر قانونی آنان عنایت خاص مبذول فرموده تا شرکتهای مانند: "تولیدارو"، "بنز خاور"، "نوفارم"، "سممه پروانه ایران" و "شرکت وزنه" ناممکن کنند و تسلیم قوانین اسلامی شاند و بیش از این به خاطر اخراج سوراهای اسلامی کار با تیوهای متراکم حزب الله کارخانجات بازی نکنند و بر سرگرانی کارگران بیش از این بیفرازند.

از سوی دیگر "کار و کارگر"، ناشر فکار سوراهای اسلامی در شماره مورخ ششم مهر ماه طی سرمقاله خود از ینکه بعضی مدیران بیوژه در زارتاخانهای صنایع سنگین، معادن و ملزات و نفت مانع تشکیل سوراهای اسلامی می شوند شدیدا انتقاد کرد و همیست سوراهای اسلامی در کنترل اختلافات کارگری را چنین یادآورد: "اگتون عدم وجود سورای سلامی کار خود عامل شنج در بعضی ارخانجات است، بررسیهای انجام شده توسط کارشناسان نشان می دهد که در کارخانجات دارای سورای اسلامی کار، یا مسائل حاد کارگری

فقط از مدیرانش دفاع کند و بگوید ممثلاً من "راکفلر" اینها هستم و اینها (کلمه نامفهوم) من هستند و به هر قیمت باید از ایشان دفاع کنم. حمایت از مدیر کارخانه به نظر من بعنی حمایت از تولید کارخانه‌اش، ددارکات کارخانه‌اش، حمایت در

جهت حل مشکلاتش، اگر درگیری و
مشکل سیاسی پیدا می کند به کمکش
از سرنوشت تک تک کارخانهها
در دخالت می کند را بگیری. برای مثال
در کارخانه "تهران فارما" رفتند و
مدیریزان سازمان صنایع ملی را در
کارخانه لخت کردند و به ماتحت شان
سلالق زدند. حمایت یعنی که از
بوقیعت و آبروی مدیر حفاظت کرد و
زود به زود آنها را تعویض نکرد.
بیلا عرصه متوسط مدیریت در سازمان
استرش حدود ۶ ماه بود، حالا به بغل
دستیابیات نگاه کنید و بینید که چه
عداد مدیر دوسره در همین مجمع
حضور دارد. و من ادعا می کنم که
الاترین درجه حمایت از مدیر اینما

نامه ای از میرزا کوچک خان درباره این اتفاق نوشته شده است که میرزا کوچک خان در ۱۲ فروردین ۱۳۰۷ خورشیدی در تبریز درگذشت و پس از مرگ او میرزا کوچک خان را در مقبره ای خود بزرگ آواره خان نمودند. این اتفاق از این دلایل میتواند باشد:

- میرزا کوچک خان در ۱۲ فروردین ۱۳۰۷ خورشیدی درگذشت.
- میرزا کوچک خان را در مقبره ای خود بزرگ آواره خان نمودند.
- میرزا کوچک خان را در مقبره ای خود بزرگ آواره خان نمودند.

باقیه از صفحه اول

بهزادنبوی در جلسه با مدیران کارخانجات : شما قدر انجمنهای اسلامی را نمی دانید

مرکز خبری کارگر امروز: اختلافات مدیران کارخانجات با نجمنا و شوراهای اسلامی، همواره رژیم اسلامی را در مقابل کارگران ضعیف کرده است. رژیم اسلامی با مام تلاش خود هنوز نیز موفق نشده است بین ارگانهای مختلف خود در کارخانجات هماهنگی ایجاد کند. در مین شماره نشریه نیز خبری مبنی بر اینکه شوراهای اسلامی از اخراج اعضا شیان در کارخانجات نزد رئیس جمهور گلایه کرده‌اند، درج شده است. در رابطه با این مسئله مناسب دیدیم که بخششایی از نوار جلسه بهزاد نبیو با مدیران کارخانجات را که در سال ۶۳ برگزار شده است پیاده و درج کنیم. این نوار را حزب کموفیست ایران در اختیار نشریه کارگر امروز قرار داده است.

نهایا مدیران ممکن است که با هم خلافاتی هم داشته باشید، اما در اینحال مسائل کارگری همه پشت همدیگر ادارید. یکی اینجا بلند شود و چراغ ول را روشن کند و به ما بگوید که دامیک از شما فکر می کنید که مدیری در یک مورد با کارگران بد فتار کرده است؟ یا در یک اعتسابی یا اختلافی حق با کارگر بوده است نه با مدیر؟ مگر اینجا برای اینکه را کتف نکنید چندتای شما بلند شوید چنین حرفی را بزنید. علی الاصول چنین چیزی را نشینیده‌ام و نمی‌گویید. بینرا هم بگوییم که فقط شما مدیران بستید که اینطور فکر می‌کنید. اما اینجا بخوب دوسر طلاستیم. اگر یک جایی نفع مدیریت حکمی صادر بگنیم ی گویید، خوب از خود ماست، به این مربوط نیست. اما اگر حکم ریوطه بر ضد شما باشد جزع و فزع روع می‌شود. در رابطه با کارگران هم همیظور است. اگر حکمی به نفع اینها باشد که هیچ، اما اگر به ضرر اینها باشد حتی صدای این خانه کارگر م بلند می‌شود، با وجود اینکه بودش هم می‌داند حق با کارگران ببوده است. نموده‌اش همین مورد خاور". آنجا یک انجمن اسلامی سلح درست کرده بودند که کسی را

سربوستها اگر کارگر به اصطلاح خودشان زیاد سر به هوایی کند و مطیع نباشد از پورسانتازش کسر می شود. پورسانتاز بین ۱۵۰۰ تا ۱۰ تومان متغیر است.

س: چه خدمات رفاهی در کارخانه هست؟

ج: در کارخانه آزادی تهران برای مثال از مهد کودک خبری نیست. اکثر کارخانهها حمام دارند. ولی تعداد دوش ها کم است، کارگران نباید بیش از ده دقیقه دوش بگیرند و تازه نیمساعت مانده به آخر وقت در حمام باز می شود. این کارخانه فاقد هرگونه امکانات پزشکی است و کارگرانی که احتیاج به کمکهای اولیه بپیدا می کنند، با دستهای الوده همکارانشان رخدم بندی می شوند. خبری از ورزش نیست. وقتی با مدیریت از ورزش صحبت می کنی می گوید بهترین ورزشها کار است، کارگران از این نظر نیاز ندارند.

ی گویند که هر چند چیز زیادی به حقوقمان اضافه نمی شود ولی حداقل نظمی در کارها پیدا می شود. مزایایی که به کارگران پرداخت می شود عبارتست از حق اولاد که به ک بجه ۳۰۰ تومان و حداقل تا دو پچه ۶۰۰ تومان تعلق می گیرد. حق سکن ۳۰۰ تومان و خواربار ۸۰ همان و عیندی و پاداش همان ۸۵۰ همان است که دولت تعیین کرده ملاوه اینکه خود کارخانه یک حلب غن و یا مقداری برنج به کارگران دهد.

ک مزایای دیگر کارخانه پورسانتاز است که بسته به تولید بالا و یا بین رود. این بهترین سلاح بهره کشی کارگران است.

<p>انگلستان</p> <p>Collets International 129-131 Charing Cross Rd London WC2H 0EQ</p> <p>سوئد</p> <p>Videopress Hallonbergsplan 5 Stockholm</p> <p>Pressbyrån Stockholm Central Station, Stora Hallen Gatuplan</p> <p>Bokhandeln Röda Rummet Drottning gatan 100 111 80 Stockholm Tel: 08-114210</p> <p>International Press Södergatan 20 203 12 Malmö</p> <p>Röde Stjärnan Ystadsgratan 15 214 24 Malmö Tel: 040-920340</p>	<p>مراکز فروش کارگر امروز</p> <p>Spare Liner Stortorget 21 Malmö</p> <p>I.F.R. Davidhallsgraten 23 211 45 Malmö Tel: 040-119230</p> <p>Röda Stjärnan Bokhandel Fjärde Länggatan 8 B Göteborg</p> <p>Saluhallen Kungsportsplatsen Skolevägen Delikatesser Göteborg</p> <p>Röda Rummet Bokhandel Storgatan 15 Göteborg</p> <p>فرانسه</p> <p>Wagram Ch. de Gaulle-Etoile Paris</p> <p>George V 99 Avenue Champs-Elysées Paris.</p>	<p>دانمارک</p> <p>اقریش - وین</p> <p>Karl Winter OHG Buchhandlung Landesgerichtsstr. 20</p> <p>Karlsplatz Passage Lokal 14</p> <p>U2 Station Mailundhaller str. Zeitschriftenladen</p> <p>Förbundsparken: Jeden Samstag</p> <p>آمریکا</p> <p>Tasvir Gallery 18154 Sherman Way Reseda, CA 91335 Tel: 818-3446494</p> <p>1387 Westwood Blvd. Los Angeles, CA 90024 Tel: 310-473-7477</p>	<p>Demos Butikken Elmegade 27 2300 København</p> <p>المانيا</p> <p>Zambon-Verlag Leipziger str. 24 6000 Frankfurt 90 Tel: 779223</p> <p>Heinrich-Heine Buchhandlung Schüller str. 1 2000 Hamburg 13</p> <p>Buchläden Oster str. 156 2000 Hamburg 20</p> <p>Das Arabische Buch Buchhandlung Knesebeck str. 18 D-1000 Berlin 12 Tel: 030-3138021</p>
--	--	--	---

دارگران به شوراهای ...

<p>انگلستان</p> <p>Collets International 129-131 Charing Cross Rd London WC2H 0EQ</p> <p>سوئد</p> <p>Videopress Hallonbergsplan 5 Stockholm</p> <p>Pressbyrån Stockholm Central Station, Stora Hallen Gatuplan</p> <p>Röda Rummet Drottninggatan 100 111 60 Stockholm Tel: 08-114210</p> <p>International Press Södergatan 20 203 12 Malmö</p> <p>Röda Stjärnan Ystadsgraten 15 214 24 Malmö Tel: 040-920340</p>	<p>مراکز فروش کارگر امروز</p> <p>Spars Liner Stortorget 21 Malmö</p> <p>I.F.R. Davidshallsgatan 23 211 45 Malmö Tel: 040-119230</p> <p>Röda Stjärnan Bokhandel Fjärde Länggatan 8 B Göteborg</p> <p>Saluhallen Kungsportsplatsen Skollevende Delikatesser Göteborg</p> <p>Röda Rummet Bokhandel Storgatan 15 Göteborg</p> <p>فرانسه</p> <p>Wagram Ch. de Gaulle-Etoile Paris</p> <p>George V 99 Ave Champs-Elysées Paris</p>	<p>دانمارک اتریش - وین</p> <p>Karl Winter OHG Buchhandlung Landesgerichtsstr. 20</p> <p>Karlsplatz Passage Lokal 14</p> <p>U2 Station Mariahilfer str. Zeitschriftenladen</p> <p>Flohmarkt: Jeden Samstag</p> <p>تمدنیکا</p> <p>Tasvir Gallery 1514 Sherman Way Reseda, CA 91335 Tel: 818-3446494</p> <p>1387 Westwood Blvd. Los Angeles, CA 90024 Tel: 310-461-4773, 7-4773</p> <p>المان</p> <p>Zembla-Verlag Leipziger str. 24 6000 Frankfurt 90 Tel: 778223</p> <p>Heinrich-Heine Buchhandlung Schütter str. 1 2000 Hamburg 13</p> <p>Buchladen Oster str. 156 2000 Hamburg 20</p> <p>Das Arabische Buch Buchhandlung Knesebeck str. 18 D-1000 Berlin 12 Tel: 030-3138021</p>
--	---	--

امرازه

معدنچیان آلمان علیه پیگارسازی‌ها

کارگر امروز در آلمان، شهر "دورتموند" که یکی از مراکز تولید زغال سنگ و فولاد آلمان است شاهد یک راهبیمائی و میتینگ عظیم کارگری بود. قریب به ۴۰ هزار نفر در میتینگ مرکزی اتحادیه در این شهر شرکت کردند. و مجموعاً در منطقه

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۲۷ سپتامبر، به فرداخون اتحادیه کارگران معادن آلمان معدنچیان علیه سیاست دولت مبتنی بر کاهش تولید زغال سنگ دست به تظاهرات زدند.

به گزارش بین‌بازاری از همکاران

گوشه‌ای از تظاهرات معدنچیان آلمان

پایان اعتراض در آلسیوم فرانسه

سرانجام مدیریت تحت فشار اعتراض حاضر به مذکوره شد.
بنابراین به این گزارش، در طول ۱۹ روز اعتراض، ۵ جلسه میان مدیریت و نمایندگان کارگران که متناسب مجمع عمومی بودند برگزار شد. نتیجه جلسه یخنچه اکثر چنین شد: تعهد مدیریت به نگهداری ۴۰ نفر در حومه پارسی، افزایش پاداش خروج، و اعمال نکردن هیچگونه غرامت و یا تنبیه‌ی به اعتضایبیون بود. مدیریت همچنین تسامیل خود را به پرداخت پاداش پایابان اعتضایب اعلام کرد و برای ۲۲۰ نفر کارکنانی که قرار بود منتقل شوند تضمينی یک کار ۵ ساله را داد.
این گزارش حاکی است، تفسیر اجلاس اعتضایبیون این بود که اگرچه مدیریت طرح پیکار سازی اعلام شده خود را پس نگرفت اما حداقل ناچار شد بر مبنای پالائمرم اعتضایبیون امتیازاتی بدهد.

پیش از این به کزارش، مطالبات اعتضادیوں در پلتفرمی چنین خلاصه شده بود: هج کارگر شاغل در این کارخانه نباید بدون شغل بماند - بیکار شدگان باید در همین منطقه پارسیس و با حفظ حقوق و مزایای فعلی شان مشغول به کار شوند - مبلغ پاداش خروج پری کسانیکه تصمیم به ترک کارخانه می گیرند افزایش باید - آینده شغلی ۲۸۰ نفری که قرار است به مناطق دیگر منتقل شوند تضمین گردد و بالاخره، حقوق روزهای اعتضاد تمام پرداخت گردد.

این گزارش حاکی است، ۵۰ نفر به تنایندگی از طرف کارگران به سراغ کارخانهای دیگر این تراست در شهرهای مختلف رفتند و با همکاران خود وارد گفتگو شدند. روز ۲۶ سپتامبر، کارگران ۳ کارخانه این تراست در مقابل مرکز مدیریت در پارسیس دست به تظاهرات زدند و

روز ۵ آکتبر، اعتضاب کارگران تراست "الستوم" که علیه طرح بیکار سازهای مدیریت آغاز شده بود پس از ۱۹ روز خاتمه یافت. همکار یه گزارش "سارا اصلانی" همکار کارگر امروز در فرانسه، تراست الستوم طرحی مبنی بر بیکار سازی فوری ۳۲۶ کارگر، و بیکارسازی ۸۰۰ نفر را در دراز مدت اعلام کرد. روز ۴ سپتامبر در اعتراض به این طرح کارگران دست به یک اعتضاب یکروزه زدند. روز ۱۲ سپتامبر اولین تظاهرات اخراج پدست کارگران رسید. مجمع عمومی بلافضله تشکیل شد و تصمیم به کسترشن اعتضاب گرفت. روز ۱۸ سپتامبر اعتضاب مجدداً شروع شد و کارکنان کارخانه را اشغال کرده و خواستار حضور فوری مدیریت در کارخانه شدند.

اعتراض عمومی در ایتالیا

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۲۲ اکتبر، میلیونها نفر در ایتالیا در اعتراض به برنامه کاهش بودجه خدمات عمومی توسط دولت، پیش از ساعت ۴ کار شدند. به گزارش تایمزمالی، اعتضاب به فراغوان ۳ اتحادیه اصلی ایتالیا صورت گرفت و در این اعتضاب کارکنان بخش خدمات عمومی، کارکنان دولت، و کارگران اکثریت صنایع کشور شرکت داشتند. در حمایت از اعتضاب

اتحادیه سراسری کارگران فنلاند کاهش ۷ درصد دستمزد را پذیرفت

مرکز خبری کارگر امروز: روز ۳ اکتبر، دهها هزار کارگر در اعتراض به سیاست دولت مبنی بر کاهش و اتحاد دستمزدها در هلسینکی پایتخت فنلاند دست به تظاهراتی زدند که بزرگترین گردهمایی اتحادیه‌ها پس از اعتضاب عمومی سال ۱۹۶۵ در این کشور بود. با این حال اتحادیه سراسری کارگران فنلاند (اف.اف.سی) در ۲۱ اکتبر پذیرفت که دستمزد کارگران ۷ درصد کاهش انتخاب کنند که با حقوقشان کاهش یابد.

به گزارش روزنامه سوئیسی "داکتر نی هتر"، هنگامی که کارگران در سراسر کشور برای شرکت درتظاهراتی که تمام اتحادیه ها فراخوانده بودند، دست از کار کشیدند، کارخانجات از حرکت ایستاد. این گزارش حاکی است که کمپین اعتراض علیه دولت پس از سالها برای اولین بار اتحادیه های فنلاند را متعدد کرد و آنها با فراخوانی کوتاه موفق شدند تظاهرات وسیعی را سازمان دهند. یکی از رهبران اتحادیه در مورد سیاست دولت گفت: وزرا می کوشند قدرت حقوق بکیران را در مذاکرات تضعیف کنند و حملات جدیدی را به حقوق آنها آغاز نمایند و این امر خشم حق طلبی آنها را بیدار کرد.

میارزه کارگران رنو براي افزایش دستمزد در فرانسه

مرکز خسیری کارگر امروز؛ روز ۱۷ اکتبر، کارگران شبکار تعمیرکار موتور در یکی از کارخانهای رنو در فرانسه با مطالبه افزایش دستمزد راههای ورودی کارخانه را مسدود کردند. به گزارش سارا اصلانی، کارگران با کمک کارگران روزگار کارخانه ۳ درب ورودی کارخانه را بستند. مجموعاً ۳ هزار کارگر در این آسیون مانع ورود و

افزایش بیکاری در سوئد و لایحه در دست تصویب پارلمان

هرستند. نرخ بیکاری پیشتر در این رده سنی افزایش می یابد، یعنی جوانانی که به تازگی مدرسه را تمام کرده و یا اولین کار زندگی خود را آغاز کرده‌اند. بیکار سازنی‌ها شامل کسانی می‌شود ساخته کار کمتری دارند. با این وجود میزان بیکاری در میان مسن ترها نیز زیاد است. بسیاری از آنها امکان استخدام مجدد را نمی‌یابند و عده زیادی پیش از موعد بازنشسته می‌شوند.

از سوی دیگر به همان شدتی که بیکاری رو به افزایش است، تعداد مشاغل جدید نیز رو به کاهش دارد و هیچ نشانه‌ای از بهبود وضع اقتصادی

مرکز خبری کارگر امروز؛
بننا به آمار رسمی در سوئد، در اوائل ماه سپتامبر سال جاری تعداد کسانیکه بعنوان بیکار ثبت شده‌اند به ۱۷۰ هزار نفر رسید. این تعداد ۳/۱ درصد جمعیت آماده به کار کشور است. در سال گذشته در همین ماه نرخ بیکاری سوئد ۱/۵ درصد بود.

به گزارش "ناصر شیشه‌گر" از سوئد، انتظار می‌رود که تعداد بیکاران در این کشور تا پایان سال جاری به ۲۰۰ هزار نفر افزایش یابد. ۴۰ درصد بیکاران، جوانان بین ۱۶ تا ۲۵ سال

کنگره اتحادیه‌های کارگری در بریتانیا

عضو اتحادیه باید قراردادی را بطور
سالانه امضا کند تا طبق آن کارفرما
اجازه باید از حقوق کارگر مستقیماً
حق عضویت اتحادیه را پرداخت کند،
موردنظر بحث قرار گرفت. در حال
حاضر ۸۰ درصد درآمد اتحادیه به
این ترتیب تامین می شود. انتظار
می رود که با تصویب قانون جدید
تعداد قابل توجهی از اعضا عضویت
خود را تمدید نکنند. نیاز مقابله با
این قانون بطور کلی مورد قبول تمام
نمایندگان بود.

علیرغم مخالفت تعدادی از اتحادیه ها
در گذشته، پیشنهاد برقراری حداقل
دستمزد از جانب حزب کارگر (۲/۴۰)
پویاند در ساعت) در کنگره تصویب
گردید.

شرایط کار در شرکت های زاپنی در
انگلستان که خواهان وجود تنها یک
اتحادیه در شرکت یا شرکت های مرتبط باشد.
این کمپانیها خواهان انعقاد
قراردادی با اتحادیه هستند که مفاد
آن از جمله چنین است: ۳۹ ساعت
کار در هفته، عدم مذاکره پر سر
دستمزد تا سال ۱۹۹۴، اعطا
پذیری کارگران برای انجام دو ساعت
اختناقه کاری، و همچنین لغو هرگونه
تفاوتی کارگران برای احتلال بوجود
می آورد، حق کارفرما در انتخاب یک
اتحادیه از میان اتحادیه های موجود
برای برسمیت شناسی و مذاکره با
محکومیت این قراردادها و
پیشنهادات با مخالفت بعضی از
نمایندگان مواجه شد اما در خاتمه
نکنگره این محکومیت را تصویب کرد.

آلمن، کارگران فلز کار علیه ادغام دو کمپانی

مرکز خبری کارگر امروروز: روز ۱۰ اکتبر، هزاران کارگر فلزکار
الملان در اعتراض به طرح ادغام دو
کمپانی عظیم "گروپ" و "هواش" که
بیکاری وسیع کارگران را بدبخت خواهد
دادشت در منطقه "روهر" دست به
تظاهرات زدند.

به گزارش تایمزماںی، رهبران اتحادیه
که بیش از ۱۰ هزار کارگر را در
ناحیه "دورتموند" نمایندگی می کنند
شدید دادند که اگر قرارداد میان
دو کمپانی بسته شود در پاییز امسال
دست به اعتراض و اعتراض وسیع
خواهند زد.

مبارزه برای تشکیل اتحادیه ...

در ماه مارس سال جاری، کارگران دو کارخانه "فیلیپس - ون هوسن" در دنیا کاهش دستمزد شان تصمیم به ایجاد اتحادیه گرفتند. یکی از کارگران در اینمورد گفت: ما تصمیم متشکل گرفتیم زیرا با ما مثل آدم فشار نمی شود! مدیریت که شاهد لاش کارگران برای تشکل بود شیوهای انتقام‌گیری را پیش گرفت، از جمله رشوه دادن، تهدید به بستن کارخانه، تهدید و آزار فعالین، اخراج و مستخدمان نگهبان و نیروی محافظتی. هم گفته کارگران یکی از مدیران علناً پنطین بار فعالین اتحادیه را تهدید مرگ کرد و در اوائل سپتامبر به یکی از رهبران شلیک شد. کهیانی لافاصله مدیر مذکور را اخراج کرد و ظهیر داشت، با وجودیکه با ایجاد اتحادیه مخالف است اما حمله به رهبر از کارگران را محکوم می کند و خشونت اته از سوی مدیریت و نه کارگران حمل نخواهد کرد.

۳ اکنون کمپینی برای برسیت انتناسی اتحادیه کارگران پوشک انتلاع آغاز شده است.

اعتراض برای حق بازنشستگی در اسپانیا

تولید کننده "شی" وارد آورده است.
روز ۳۰ اکتبر اعتراض کارگران شری
اسپانیا پس از ۵۹ روز خاتمه یافت.
طبق قراردادی که اتحادیه با شرکت
کارفرما امضا کرد در سال جاری ۷/۵
درصد به دستمزد کارگران افزوده
خواهد شد و در سال های ۱۹۹۲ و ۱۹۹۶
میزان افزایش دستمزد یک
درصد بیشتر از نیم تورم کشور خواهد
بود. روز ۳۱ اکتبر ۳۵۰۰ کارگر
عتصابی به سرکار بازگشتند.

اکارگران ترانسپورت بر علیه سیاست دولت مبنی بر کاهش کمک هزینه های اجتماعی بینت ۲۴ ساعت دست به اعتراض بینند. بدنبال اعلام تصمیم دادگاه اتحادیه اعتراض را لغو کرد اما رهبران اتحادیه هشدار دادند که نمی توانند از اعتراض احتمالی و خود پیغامدی کارگران جلوگیری کنند.

طور همزمان انجام می گرفت بدون
ینکه کارگر موتوری کننده از حضور
نتنراچی آگاه باشد. ۶ ماه پس از
برقراری ۴ روز کار ده ساعته در پژو
بعد از حادث و سوانح حین کار چند
را برپا شده است. این سازماندهی
ددیده کار در پژو اشکالات عصی
خیمی در کارگران بجا گذاشته است.
ددیریت این کیانی همچنان قصد
دارد تا بارآوری کار را در سال
باری ۸ درصد، در سال ۹۲، ۱۰
درصد و در سالهای آتی ۱۲ درصد
فراپیش دهد.

ا.ك. مثال خواهان ۱۰/۵ درصد فرآیش دستمزد هستند. اتحادیه لیزکاران آلمان با ۳/۶ میلیون عضو زرگرین نیرو در مذکورات است و نرار است الگوی مذاکرات سراسری بز مر دستمزد را این اتحادیه تعیین نمود. اتحادیه کارگران بخش خدمات عمومی با ۲۲۰ هزار عضو نیز علاوه بر فرآیش دستمزد خواهان کاهش ساعت بار است.

زندگی «بی مسکن‌ها» در فرانسه

این شهر و یا حومه آن مسکن زیباده‌اند. طبق گزارش موسسه آمار، فقط در شهر پاریس ۱۱۷۸۳۲ خانه ایالی وجود دارد و در مقابل ۶۵ هزار نفر از اهالی شهر پاریس از وضعیت ایامان مسکن رنج می‌برند. طبق عکس این اتفاق در شهر پاریس از طرف مسئولین امر اراده می‌شود اما این وعدها مشکل الفعل آنها را حل نمی‌کند. مسئولین مر گفتند که اشغال گران زمین چیزگونه اولویتی به سایر متخصصان مسکن ندارند! آنها باید وارد لیست منتظر تقاضای مسکن شوند و در واقع منطق این مسئولین آنها همچنان ید در همین جادره زندگی کنند. گفتن در اختلاف به وضعیت بی مسکن‌ها دو ظاهرات صورت گرفته است. جالب اینجاست که هیچکس پیرون اجازه ورود به معوطه چادر شیمان را ندارد مگر اینکه از استگان آنها و یا خبرنگار باشد. ■

مرکز خبری کارگر امروز؛
بیش از دو هفته از اعتصاب
کارگران تولید مشروب "شی" در شهر
جز در اسپانیا می گذرد. ۳۵۰.
کارگر تولید "شی" برای حق
بازنشستگی دست به اعتصاب زدند.
شی که مشروب سال نو در غرب
است یکی از صادرات مهم کشور
اسپانیا به آمریکا و بریتانیا است.
اعتصاب کارگران بویژه دو ماه قبل از
سال نو ضرر عظیمی را به شرکت های

مرکز خبری کارگر امروز: روز اول اکتبر، دادگاه شهر روتردام اعتصاب کارگران پندر را که قرار بود در روز ۴ اکتبر صورت گیرد منع اعلام کرد. به گزارش خبرگزاری رویتر، قرار بود که کارگران پندر به فراخوان اتحادیه

مرکز خبری کارگر امروز؛
یک کارگر کنترل کننده اینمی یک
دستگاه پرس ۵۲۰۰ تنی در کارخانه
بزو در نزدیکی شهر پاریس در حین
کار میان ناقل جابجا کننده قطعات و
اخته بندی پرس قرار گرفت و کشته
شد.

به گزارش سارا اصلانی همکار
کارگر امروز در فرانسه، از آنجا که
هدف این کمپانی راه اندازی
سریع پرس و رساندن تولید به حد اکثر
بسطه بود، مونتاژ قطعات و کنترل پرس

اخبار کو تاہ

آفریقا جنوبی

روز ۹ اکتبر، اتحادیه‌ای کارگری آفریقای جنوبی و همچنین "کنگره ملی آفریقا" اعلام کردند که در اعتراض به افزایش مالیات در این کشور در وزوهای ۴ و ۵ نوامبر دست به اعتراض عمومی خواهند زد.

بریتانیا،

میکارسازی بیش از ۳۵۰۰۰ معدنچی

طبق کزارشی که اخیراً در بریتانیا به چاپ رسیده است، "اداره زغال سنگ بریتانیا" که یک کمپانی دولتی است قصد دارد تا سال ۱۹۹۵ در صد از معادن زغال سنگ این کشور را تعطیل کند و در نتیجه ۳۵ هزار شغل در معادن از بین خواهد رفت □

میڈیا

پیکارسازی در کمپانی جاگوار

روز ۳۰. اکتبر، کمپانی جاگوار ۴۷۰. انگلستانی در بریتانیا را بیکار کنار گردید. این کمپانی علاوه بر این تعداد ۲۳۰ نفر کرد. تیزی تا آخر سال چاری بیکار خواهند شد. این کمپانی بدلیل کاهش تقاضا برای جاگوار در سال ۱۹۹۱ نیروی کارش را به یک سوم تنزل داده است.

در طی ۳ ماه گذشته، کمپانی فورد ۱۰۰۰ شغل را در کارخانه هایش در بریتانیا از بین برد و میزان بیکار سازی هایش در این کشور را از آغاز سال جاری به ۲۰۰۰ شغل رساند. به این ترتیب نیروی کار این کمپانی در بریتانیا هم اکنون به کمتر از ۳۰ هزار کاهش یافته است.

یقینیه از صفحه اول

ظاهرات وسیع علیه بیکاری در فرانسه

نایمزمالي نزديک ترين اتحاديه به جناح راست ابوزيسون دولت است از مردم خواست که در اختراض به سياست اقتصادي دولت در جلوی کاخ الیزه دنبت به تظاهرات بزنند. در اين روز "ث.ر.ت" راهپيامي چند هزار نفره و مستقلی را به سمت دفتر شخصت وزيري سازمان داده بود. عصرمن با اين تظاهرات پرستانان نيز دست به اعتضاب ۲۴ ساعته زدند و

به گزارش "سارا اصلانی" همکار کارکر امروز در فرانسه، اعتضاب و تظاهرات "سفید پوشان" که عمدتاً پرستاران و یا دانشجویان پرستاری مستند از روز ۲۶ سپتامبر شروع شد.
روز ۳ اکتبر پرستاران دست به تصریح زدند و روز ۱۷ اکتبر نیز در اختراض به سطح پایین دستمزدها، شرایط کار و کمیود امکانات بسوی کاخ الیزه راه‌هایی کردند. در طی راهیمایی نیروهای پلیس با فشار آب و گاز لاریومون آنها را مورد حمله قرار داد. اتحادیه‌ها و در صدر آنها "ث.ر.ت." از مبارزه پرستاران پشتیبانی کردند و کمیته فرا دادند. همزمان با اعترافات پرستاران، اعتضاب و تظاهرات بخش عای خدمات اجتماعی را در بر گرفته است. کارکنان شیر خوارگاهها، مهدکودک‌ها، و همچنین مددکاران اجتماعی دست به اعتضاب و کم کاری دند. مطالبه آنها ترمیم حقوق‌ها و نیازگر فتن حرفشان در جای درست طرح طبقبندی مشاغل در بخش خدمات عمومی است.

کارگران

صنایع گوشت آمریکایی چنگل مدرن

تغییص شده از: نشریه کارگری "لیبر نیوز" چاپ آمریکا

تصور کنید در هوای یخ بندان کار درستی خود - که از کشاورزان و فروختن آنها به ساختهای و معدن می باشد. بسیاری معتقدند که این آمار که مریبو به موارد گزارش شده است، از میزان واقعی صدمات کمتر است، و تنها باخی از آسیب دیدگی ها را منعکس می کند. بنابراین به گزارش استنادی هر پونده را از سر تا پا شکاف دهد و اما و احتشای آنرا بپرون بکشید.

شما آنقدر نزدیک به کارگر بغل دستی خود - که او نیز اما و احتشای پرندگان را بپرون می کشد -

ایستادهای که خوتابه دستهای او که مداوما در حال حرکتند به چشمها

شما می پاشد.

شما کارگر دیگر را می شناسید

که اخیرا در قسمت محل کار خود

بدلیل سرعت خط تولید سقط چنین کرد

است.

بعد از کار در دستها و پاهای

خود احساس درد می کنید. بعضی

اوکات تب شدید، سرفه، سرما

خوردگی، و سایر علائم شبیه سرما

هفتاه ادامه می یابد، که اینها ممکن

نمایند. در سال ۱۹۶۰ وجود دارد. چهار

تای اول، یعنی "پردوس"، و "هالی فارمنز"

در سال ۱۹۷۲، ۳۸ درصد کل

جوجهای فروخته شده در آمریکا را

تولید کردند. این دو سوم تمام

محصولات مریبو به کارخانهای است

دارند. این صنعت از زاویه دیدگی نیز

تغییر کرد. قبل از سال ۱۹۶۰، ۸۵

درصد تمام پرندگان به بنگاههای

خواربار متنقل می شد تا در آنجا

توسط قصابان کشته و قطعه

شوند. در سال ۱۹۷۰، جوجه کشها

از هر صد کارگر این شرکت در قسمت آماده

سازی بوقلمون ۱۲/۸ مورد دچار چنین

مشکلی هستند. اداره اینمی و سلامت

محیط کار در سال ۱۹۸۸ در بروزی

یک کارخانه گوشت مرغ بودن او را

به قوم و امراض دیگر پرسی کند.

گروههای صرف کننده خواهان کم کردن

سرعت خط تولید. به حدی هستند که

پروسه پریدن باعث پاره شدن اعما

اسهای پرندگان شدن و بیلاوه به

بازرسان وقت بیشتری داده شود که

بتواند کار خود را انجام دهد.

امان زد.

این تأثیک ها موقوفیت آمیز بوده

است. کمتر از ۲۵ درصد کارگران

صنایع گوشت مرغ تعب پوشش

قراردادهای اتحادیهای قرار دارد.

اما اخیرا بعضی سازمانهای اجتماعی

و اتحادیهای افرزی خود را روی صنایع

گوشت مرغ متوجه کردند. امیدوارند که از طریق باز کردن جای

پایی در این صنعت پتوانند تشکل

اتحادیهای در جنوب را قدری گسترش

دهند. بعضی از این گروهها مانند

"آهوسکی" که یک مرکز اقتصادی زنان

واقع در کارولینای شمالی است، تلاش

می کنند که استانداردهایی را در این

صنایع پرقرار سازند.

سازمانلهی در صنایع گوشت مرغ

این صنعت به نحو شدیدی با

مشکل شدن کارگران در اتحادیه

مبارزه کرده است:

- در سال ۱۹۸۰ هزار نفر در

تغییص شده از: تایمز مالی
نوشت: ادوارد بالز

دهه هشتاد پرای اتحادیهای کارگری در کشورهای صنعتی دهه دشواری بود.

به گزارش "سازمان همکاری و توسعه

اقتصادی"، متوسط رُخ غصوت در

اتحادیهای در ۱۸ کشور غرب این

سازمان که در سال ۱۹۸۰ ۳۵

درصد بود در سال ۱۹۸۸ به ۲۸

درصد کاهش یافته است. یکی از

دلایل این مسئله افزایش رُخ بیکاری

در این کشورهاست. بیکاری در مجموع

در صنایع که دستا کارگران نیست.

این مسئله ایجادیها در بخش خدمات

دولتی بالا رفته است. متوسط غصوت

کارگران بخش خدمات در کشورهای

عضو "سازمان همکاری و توسعه

اقتصادی" که در سال ۱۹۸۸ به ۲۹/۶

درصد رسید. اتحادیها عمدها در

بعض دولتی قوی تر از بخش خصوصی

هستند. این مسئله می شود.

آنکه می دهد اما این مسئله همچنین

می تواند از محركه و نیاز کارکن برای

غضوبیت در اتحادیها و پرداخت حق

غضوبیت پکاهد.

این مسئله ایجادیها و قرارداد

بیشتر به آلمان شماشت دارد تا

آمریکا.

اختلالات عصبی مبتلا شوند. هر سال

حدود ۲۸ هزار نفر بعلت صدمات

مریبو به محیط کار شغل خود را از

دست می دهنده و یا قادر به ادامه

کار نیستند. میزان حادثه بیخیط کار

در صنایع گوشت مرغ ۱۸/۵ درصد

است که دو برابر آسیب دیدگی

کارگران پاکندگی و توتون، و حتی

بیشتر از آسیب دیدگی کارگران

ساختهای و معدن می باشد. بسیاری

معتقدند که این آمار که مریبو به

موارد گزارش شده است، از تاسیس

واقعی صدمات کمتر است، و تنها

بخشی از آسیب دیدگی ها را منعکس

می کند. بنابراین به گزارش استنادی

کارگران معمولا باکتر مبتلا شوند.

آسیب دیدگی ها را بعده نمی دهنند

چرا که می ترسند شغلها خود را از

مسوپیت باعث اسہال و دل پیچه

می گردد. این مسوپیت می تواند

همچنین باعث امراض مفصلی نظری

آرتوز و امراض شود و در بدترین

حالت باعث مرگ خواهد شد.

سالمنلا هر سال ۵ هزار نفر در

آمریکا به سیمیون ۲/۵ میلیون نفر در

آمریکا به یک میلیون پاکندگی

می شوند. در بهترین حالت این

مسمومیت باعث اسہال و دل پیچه

می گردد. این مسمومیت می تواند

خواهد بود و شرکت در مقابل آن

آسیب دیدگی های ناشی از

اصنایع گوشت مرغ را کاهش نمایند.

این مسئله ایجادیها می کند.

دستگاهی که این مسئله را

در تاسیساتی داشته باشد

دستگاهی که این مسئله را کاهش نمایند

WORKER TODAY

to production and their enjoyments of its fruits.

S.W: I want now to turn to the more concrete present and ask you to describe what you think the world is going to look like now following the collapse of the Cold War, specifically in the Middle East that is considered so volatile and unstable.

does that distribution, deprives a number of people and makes some others privileged. To get rid of this situation, to have an actual distribution according to the needs, we have to challenge the different positions of human beings in relation to production, whether they are wage-earners, interest-takers, profit-makers etc. You have to get rid of these differences and put people on an equal footing with regard to production. This is what socialism is all about. Overthrowing the rule of capital as an economic entity that assigns people to different economic roles and deprives some from independent use of the means of production because they are under the control and property rights of somebody else. No matter how much we think about it, everything comes back to the question of the overthrow of capital as an economic and political entity. If it is not done, reforms in the economic structure can get us nowhere. We have to abolish this worker-capitalist relationship.

S.W: You said that human beings and human society will find a way to do this, but what about the difficult problem of the difference between the worker when he is producing and when he is consuming. Do you think there is a diversion, a split division, between the worker as a producer and as a consumer?

M.H: I think the answer is clear even from the standpoint of classical Marxist theory. In a socialist society you are not assigned with the role worker forever or at all times. You are a worker when you appear as a producer in society and you become a citizen when you are consuming. And even when you are a worker, everybody is worker just like you and is doing something to help society produce what it needs. I think there must be no connection whatsoever between the amount or intensity of work which one contributes to production and the mode that he or she consumes. I think to consume the wealth created by society is a right given to citizens at birth and, against that, what is required of them is to contribute to society as best as they can. There must be no *economic* connection there. In the capitalist system there is an absolute economic relation. If you are put in a certain position in terms of production, your lifestyle and your consumption is already decided. No matter what you do, if you appear in production as a worker, as an unskilled worker, then it is already decided that your children will not have proper education, that you might die of diseases that don't kill other people and you might live in houses that stink. That is already decided by the way they have made you contribute to social production. If they prevent you from contributing to production, if they make you unemployed, it is even worse. Your place in production decides your place in consumption. In socialism that is not the case. When you are born you have a right to live like everybody else and socialism assumes that you have the common sense to get up and contribute something to society according to your creative ability. I think there must not be any economic or political connection between people's contributions

on, then I think that area will be a less sensitive area. I think the Gulf war had the effect of opening ways for compromise between the West and the Arab world.

S.W: Does that include Iran? Do you include Iran in this process and how do you see it coming out of this new world situation?

M.H: The impact of the recent developments on Iran has been the isolation of the pan-Islamic tendency inside the ruling forces. It has helped the non-pan-Islamic, the national-Islamic, tendencies to consolidate themselves and make Iran less of a nuisance internationally. I think Iran is heading towards becoming a more or less ordinary state, eager to have economic ties with the west and not so eager to make problems here and there. But that belongs to the future. It is not so today. I don't think Iran is going to be a major player in the Middle East in any sense.

S.W: You talked, and I agree with you wholeheartedly, about not agreeing with nationalism in any of its forms. But even as we speak these words, nationalism seems to be the main question in eastern Europe, central Europe, the Soviet Union and the Arab Middle East as well. It seems to me that as competing ideologies collapse people focus all their attention on the question of nation and also religion. We have the question of the Kurds and the role they played in this whole process. You see in Yugoslavia it has even broken into open war and open armed conflict.

M.H: This new wave of nationalism in Eastern Europe does not seem to have a solid historical base. It appears to be more an alternative cooked up by the ruling circles in these societies to provide some ideological framework for the states that are being created. I don't think that they in any sense represent an enduring form of nationalist movement. And once that independence is achieved, we will find that other social trends and tendencies, liberalism, fascism probably, social democracy, socialism and so on come to the fore and this pure nationalistic form of expression is pushed to the background. I don't give this wave of nationalism much more serious consideration than that. They are forms of expression for creating new states that lack coherent ideological frameworks to be based on.

S.W: You said that the nationalist fervour that we are seeing today is a reflection of a general confusion and if they actually settle it in terms of nations, the same social problems will re-emerge. I don't disagree with that, but I just wonder what you think is going to happen in the process between the expression of nationalist fervour and getting to the states, because it looks like that the situation really could blow up, especially in the Soviet Union and the Eastern Europe among all the national republics. And it is also true in the Middle East because there are very many national questions that have not been resolved like the issue of the Kurds.

M.H: My impression is that it will not blow up to something massive in Europe itself. Firstly, because

we have the whole western Europe that is apparently ready to interfere if things got too much out of hand. Secondly we have the need in the newly emerging states for some kind of economic integration, and recognition, with the western economies and that would definitely put some brakes on their movements and their extremism. And probably the disintegration of the Soviet Union will be fast enough not to leave any unsettled issues that can force a really nationalist struggle between various states that are emerging now.

You mentioned the question of Kurds. That question has been there for a long time. In Kurdistan in Iran and Iraq the nationalist aspirations are now challenged by a growing working class movement which is not so nationalistic. In fact it has, especially in its more advanced sections, a very clear anti-nationalistic self-consciousness and the political programmes that are emerging from this various working class movements have a clear distance from old nationalist aspirations. If anything, the recent developments, especially in Iraqi Kurdistan, showed that nationalism is for the first time being challenged by a working class movement which appears to be a solid and more or less influential force.

S.W: Are you saying that the question of borders will be second to the question of the struggle for a just society?

M.H: As a general rule I wouldn't know. But it will be so in some areas. In Kurdistan it will be so. It will definitely be the case that sooner or later, and it has already emerged to some extent, class differences are going to overshadow the national question and national struggle. In Eastern Europe I am not sure. That would depend on many factors which I am not qualified to judge now.

S.W: You are a founder of a movement that is called the Iranian Communist Party, and I wondered, in view of the collapse

of the communist parties the world over, if you are going to change your name or you think there is a need to hang on to it?

M.H: We expected these pressures that we feel today some time ago at the Third Congress of the Party, about three years ago. We said we are communists. We have always been critics of what we call the Soviet state capitalism. We have never been pro-Chinese and we have never even appeared to be close to these blocs. The collapse of these blocs, we thought, vindicates us vis-a-vis the parties which were affiliated to them. But we also understood that this collapse is going to put pressure on us because the world is not going to see it in this light. It is a collapse under the pressure of the *right wing* of the western society and it is going to create a great deal of pressure for socialism as a whole. In fact what we made sure of was that during the last three years our party stood as a firm communist and Marxist force. We ensured that. At the moment I am, along with a number of comrades, in the process of coming out of the Iranian Communist Party to build up an even more solid and principled communist organisation based on discussions that we have had during the last 4-5 years about worker-socialism as opposed to the socialism of the propertied classes and other so-called socialist movements.

We will not be changing our name, as far as the question of omitting the terms communist and socialist are concerned. In fact we are qualifying it by adding the adjective *worker* to it. I prefer to use nowadays the term *worker-communism* to express my ideas and Marxism in general. Because I think that was the basic essence of Marxism. It was socialism as expressed by the emerging wage-labouring class and stood, even in the beginning, opposed to the socialism of other classes in the society. What I see in the Soviet Union is basically a shift from a working class revolution to a bourgeois-socialist state of affairs.

In the Persian Section

In addition to the articles published in the English section, the Persian section of this issue includes:

• Report from the annual congress of the British Trades Union Congress (TUC) • Interview with Jane McKay, member of the general council of the Scottish TUC and the general council of the Transport and General Workers Union (TGWU) • Interview with a labour activist from the Pepsi Cola plant in Iran • Struggle to form a new union in Guatemala • Workers voice grievances over pay and conditions: report from Kaf hygienic

materials plant in Iran • Secret speech of the Heavy Industries minister on the state-affiliated Islamic Councils and Societies and on workers' protests: text of a tape-recorded speech • The homeless in France • On the ILO, part two • Interview with Morteza Afshari, long-time printworker from Iran, on the labour movement in Iran and the struggle in the print industry • Decline in union membership in the '80s • Report from chocolate workshops in Turkey • Unemployment in Sweden - article.

News of workers' struggles around the world are published in more detail in the Persian section.

Subscription Form

I would like to subscribe to Worker Today for a period of
 Six months One year

Please send my Worker Today and bills to the following address:

Mr/Ms/Institution _____

Address _____

Postcode _____ City _____ Country _____

Send the filled form to WT address:

WT, Box 6278, 102 34 Stockholm, Sweden

NOTE! In the USA and Canada send to:

WT, PO Box 241412, Los Angeles, CA 90024, USA

Subscription Rates:

Europe:	1 Year	SKr120	Elsewhere:	1 Year	SKr180
	6 Months	SKr70		6 Months	SKr100

* Institutions double the rates

• All prices include p&p.

Suzie Weissman: How do you see the ending of the Cold War and what it means for the struggle for social justice in the other parts of the world?

Mansoor Hekmat: Basically in the short term it has had a negative impact on socialist work and socialist movement. I must say in the beginning here that I am among those socialists and communists who never believed that the Soviet bloc represented communism or developed a socialist economy and society. Nevertheless, that has not prevented the present offensive of the West to primarily turn against communism in general and every ideology that advocates some kind of social justice, human equality and so on. In the short term, at least, it is a tight situation. What is going on is an offensive not only against modern communism but also against age-old human ideals of equality, liberty and rights of humanity. But this is going to pass. It will create confusion, new conflicts and confrontations but I am sure we can survive.

S.W: You are absolutely right to state it like that. And you obviously have a lot of company in the world, including the 250 million people in the Soviet Union itself who now say that what they had was not communism or socialism. But it also raises a broader issue. Some people would argue that the Cold War was less about containing the threat in the Soviet Union than about containing the threat of socialism world-wide and particularly in Europe and the United States. What you are hinting at is that although it may not be a conscious effect, the powers in the world are still able to use the collapse of the Soviet Union as another piece of their arsenal in the offensive against the idea on which Soviet Union was based but was not able to develop.

M.H: That may be a short term consequence of what is going on in the Eastern Europe now. But the socialism of today, or of the future, has the advantage of not being able to be easily identified with the Soviet bloc, which was the West's rival bloc, militarily and so on, and it is actually going to emerge in the shape of working class movements in the same countries that are now apparently victorious against the "socialism" of the Eastern bloc. It will have the advantage of emerging inside the structure of these societies and cannot therefore, be easily distorted as some "evil empire" which was the way socialism was portrayed in the past. I think, therefore, that in the long term the situation allows working class socialism, egalitarian socialism, a socialism that is against wage labour and calls for the reorganisation of the whole economic structure in favour of abolishing classes, profit and so on, to come to the fore and play a more expressed role than it did during the Cold War.

S.W: We have this situation now, which you said is a transitory phenomenon, that there is an apparent victory of the free market ideology even within the sectors in the Soviet Union and elsewhere where they have nothing to gain from the free market

and everything to lose from it. The Soviet workers often see it as a mechanism to get beyond the power of the apparatus and the ministries and those who have repressed them for so many years. They see it as a tactic rather than anything that they are really interested in living under. The question I have is fairly complex. Given that the collapse of communism is associated with the collapse of the communist idea, that the very language of liberation that would allow workers across the world to overthrow the system of capitalism is discredited even though the concepts are not and have never been tried, how do see in the next period that the people who are in favour of creating a more just and egalitarian society, one in which the economy is put at the service of the community rather than the owners of the means of production, developing? Remembering that it is going to be very difficult to use this language.

M.H: The way people in general treat ideology and social theory is very objective and materialistic. The question of credit and discredit does not come into it. If any social theory and ideology is to find a central role in the egalitarian struggles of tomorrow, it has to be rooted in the history of human thinking. It has to be elaborate and expressed in a sufficiently profound form. Such a theory already exists there and I do not think that the discrediting of the Soviet brand of socialism can in any way overshadow the fact that there is a trend of thought in the existing human society identified with ideas expressed and put forward by Marx. That body of revolutionary and egalitarian theory is already there and people are not going to go round this very strong tool for social change and try to find something obscure in the things that may be packaged under a different name. I think the terms *socialism*, *communism* and *Marxism* are going to be taken up again once the working class, both in the West and in the East, finds itself more sharply in contrast with the market economies that exist now. The humanity has a capacity to go and look back at its history and revise it, just as it is being done today. I am not worried about that aspect.

Another point is that this so-called discrediting of such terms is more a phenomenon observable in the official media and intellectual circles. I don't get the impression that within the working class movement socialism is so much discredited as an idea or that Marxism is so much on the defensive within the working class movement as such.

S.W: What is the effect of the collapse of communism on its twin in the capitalist society, the social democracy and the social democratic idea? Because both of them arose pretty much at the same time and one was the opponent of the other. Do you think social democracy will suffer because communism has been discredited?

M.H: It will suffer because it is clinging to the same basic tenets that communism expressed in a more consistent way. If you are

somebody who believes that society is responsible towards the individual or human beings are equal or poverty is bad and human initiative cannot be a justification for class differences and deprivation, if you believe in such things, and social democrats do to some extent in a very faded way now, then you still suffer because the offensive coming from the right is not against communism as a sect or as a particular ideology, but against egalitarianism in human society. It is against any notion that human beings can live more equally and freely. The basis of market ideology is the fact that they leave you alone with your individual capability and want you to fight and take the consequences. Social democracy to some extent rejects this and wants society to take a share in the destiny of people. So social democracy will also suffer when such a right wing offensive is in progress.

S.W: Given that the history of social democracy is very much intertwined with the history of Soviet communism in a sense, going back right to the great movements of the time of the revolution and the divisions between the Mensheviks and the Bolsheviks and the way it developed in Europe versus in those countries that were part of the Soviet bloc, many people may think that the demise of communism is victory in a sense [for social democracy] and that the Mensheviks were always right. And yet, if we look at the records in the last decade every social democratic government that has come to power in southern Europe has simply imposed austerity "with a human face". In other words the social democrats came in to do the same thing that the free marketeers would do, but did it, in a sense, representing the working class. One example that, in Poland, Hungary, Czechoslovakia and the Soviet Union, is given as the model that they are aspiring to is the model of Sweden. I wondered if you think that Sweden is a particular case and I'd like you to comment on the role that social democracy could play in this regard.

M.H: Social democracy with its own ideas is also a thing of the past. The trend is towards a break between social democracy and the unionist labour movement. The problem with social democracy in Europe, as far as I can see, is that it is coming away from the traditional social base it has had without being able to substitute it with any other. This is one aspect. The other aspect is that the ideas on which the social democratic model was based, although there are differences between the Swedish model and the French or the British one, all to some extent depended on the role of the state in the economy. The discrediting of this role of the state has been part of the offensive against the Soviet Union. The social democracy has not been able to develop an economic alternative which would not be so much based on the active economic role of the state. I think there will have to be a revision in social democratic thinking if they are to play any role at all. At the moment it appears that, perhaps on the basis of a popular reaction to the extreme aspects of the right-wing offensive, there may be a

case for Left-of-the-center parties to defend levels of social welfare that exist now. But that cannot be effectively done unless they provide a model for *their own government* as well as a defensive oppositionism. I do not see much role for them unless some school of social democratic thought overcomes these voids that are left in social democratic theory and its social base.

S.W: You raised a really crucial issue which is the role of the state in the economy. If there is one thing that has been entirely discredited the world over, from East to West, is the state-owned economy. In the Soviet Union even the so-called left talks about de-state-icing the economy. In other words turning the principal means of production over to labour collectives or to the smaller decentralised groups. Somehow this notion in the past that just having state-owned property would guarantee a more just system have been discredited and now in the West you don't hear even former communist parties, socialist parties, call out for the all out nationalization of the means of production. Do you think that Marxists as a whole would have to re-think this idea of the role of the state and the state-owned property and maybe think of things in more decentralised terms?

M.H: I have been a Marxist for ages now and at no point have I regarded myself as being someone who believed in the role of the state in managing the economy or in relation to property. Classical Marxist teaching is about *collective* property and *collective* involvement of the producing class, or citizens as a whole, in the process of production and political decision making. The reduction of this notion to state-ism was one of the aspects that separated the Soviet experience from the Marxist tradition, from what I call worker-socialist tradition. That therefore does not create any confusion for Marxists of my type. We had, even before, the task of an economic system based on collective property and not on state property. This was one of our differentiations with the Soviet model. But I understand that the bulk of the so-called communist movement had this role of the state at the center of their economic theory. And I think there is a great deal of confusion there. I don't think they have come up with any bright notions.

The idea of decentralised control of property runs to a large extent against technological development. You can decentralise things only to the extent that you can somehow re-connect them into a social whole, otherwise meeting diverse demands of human population would not be very easy. We cannot go back to small scale decision making and employ the high level of technology that is available today and is necessary if people are to live in comfort.

S.W: Well, this is a really important aspect of what we could call the future viability of the socialist ideas, to try to get this relationship a little clearer. The needs of a modern economy, which obviously means that there has to be a great deal of inter-linking and planning and the democratic control at the

base. I think it does come to a head in this question of ownership. So when you say collectivised property I assume that you are talking about what Marx said about the socialised means of production. How does it work out though, in terms of state versus collective, versus democracy and so on?

M.H: What I understand is that to the extent that you abolish the system of wage-employment, the system in which the individual is offering his/her labour power to a body outside itself to be made use of, only to that extent can you talk of collective control and collective ownership and collective decision making. I can't see a form in which you keep wages as a basic category in the economy and at the same time not pass decision making to those who *pay* wages. I think a socialist economy must be an economy without wages, in which needs are somehow registered and conscious working units decide on meeting them. I think it is possible and I am very optimistic with the great advance in computer systems and communications technology that it will not be very difficult for human society to know in advance what it needs for a period of, say, one year and to whom the task of producing it would fall. These are possible. But to do that we have to create a political situation in which this wage-labour relationship can be abolished.

S.W: What about the other side, the side that everyone in the mainstream press talks about in terms of the Soviet Union, that what has collapsed there is not so much production but distribution? Do you think distribution being a problem in a newer society that is based on more democratic smaller collectives in which wage labour has been abolished? And related to that, how the various consuming needs of the population are taken into account and are really met?

M.H: Distribution has a number of aspects. On the technical side of actually getting the things that are produced to the ones who are supposed to consume them I don't think there will be a difficulty. No society actually collapsed because it couldn't do that. There is another aspect, that is, what needs in society are legitimate as far as the producers are concerned. In other words, *what* has to be produced and distributed according to the needs. This is not difficult to organise either given the fact that social needs can be consciously registered by individuals, by collectives and by consuming units and so on. But there is also a *value* aspect of distribution which is the basic problem. The question is not so much the distribution of goods and services among people. Every society will find a way to do that. The question is according to *what proportions* and percentages this wealth should be distributed among people. The market does it in a blind way and you can find nobody who is responsible for the fact that a large percentage of people even in the United States live below the poverty line. Because an entity called the market

Sweden	Sk12
Denmark	Dkr13
Germany	DM3
Britain	£1.2
France	FF12
USA	US\$1.5
Canada	CS2
Other non-European	US\$2

IN BRIEF

Britain

■ According to a report published in Britain, British Coal is planning to shut down 86% of the country's pits by 1995, leading to 35,000 job losses.

■ 470 jobs are to go at Jaguar car plant. A further 230 workers are expected to lose their jobs by the end of the year, bringing the total cuts this year alone to 1/3 of the workforce.

■ 1,000 workers have lost their jobs at Ford over the past three months, bringing the total this year to 2,000.

Italy

Millions of workers in Italy staged a 4-hour general strike on 22 October in protest against the government's plans to cut the public services budget. The strike, called by three main trade union federations, the CGIL, the CISL and the UIL, brought public services and much of industries to a complete halt.

Holland

A Rotterdam court banned port workers from going on a 24-hour strike planned for 4 October in protest against state welfare cuts. The district court granted an injunction forbidding strikes called by the transport branch of the FNV union federation.

Spain

3,500 workers in Spain's sherry vineyards ended on 30 October a 59-day strike over pay and conditions. An agreement signed by the unions and the employers provides a 7.5% pay increase this year and rises one percentage point above inflation for 1992 and 1993.

In an unprecedented concession, Finland's central trade union agrees to a 7% overall wage cut

WT News Service:

As the only country in the world, Finland's trade union confederation FFC accepted a nearly 7% wage slash in an agreement which affects millions of workers.

According to the Swedish daily *Dagens Nyheter*, the agreement came after the country's president intervened personally to talk to the FFC leader on 21 October. The agreement was formally accepted by the FFC executive the same night.

The agreement, which the government and employers claim will turn the economy around, is valid for two years.

It offers the workers three "optional" ways in which they can take the cut: by a direct pay cut, by working extra, or by giving up

holiday fringe benefits.

The plan, originally worked out by Social-Democratic leader Kalevi Sorsa, acting as mediator, calls for a 3% direct wage cut and the transfer of a 4% retirement pension charges from the employers onto the workers. Workers must also abandon all the earlier agreements over pay rises, seniority benefits and other allowances.

A number of unions, among them the food processing workers, have said they would not honour the deal. On 24 October around 15,000 workers rallied in front of the parliament in Helsinki to show their outrage at the concessions.

During the protests over the government's austerity plans, Finland witnessed its biggest labour rally since the general strike of 1956, when 40,000 workers and

union activists from across the country converged in the capital in early October to voice their opposition. ■

France: partial victory for 19-day strike

WT News Service:

A 19-day strike by Altsum Trust workers in Paris against management's redundancy plans ended on 3rd October, with partial victory for the strikers.

According to a report by Sara Aslani, Worker Today co-worker in France, the strike began after the management announced plans for the immediate sacking of 236 workers, and 800 others in the longer term. After a one-day strike on 4 September, a general assembly of the workers decided to widen the action. Resuming the strike on 18 September, the strikers occupied the plant calling for the management to come for talks.

A platform issued by the workers outlined the demands: - No worker of this plant should remain without a job; - the redundant workers should be given jobs in the same area of Paris under the same pay and allowance terms; - rise in the severance payments for those who decide to leave; - job security for the 280 workers who are to be transferred; and - full payment of wages over the strike period.

The management finally agreed to talk. The 5th round of negotiations resulted in: a commitment by the management to keep 40 jobs in the Paris region, higher severance payments, payment of the wages over the duration of the strike, and

no management compensation claims to be imposed on the strikers. A 5-year job guarantee affecting 220 workers was also won.

■ Since 17 October 3,000 workers of Renault's large auto plant in Cleon in Normandy have been occupying the plant in support of demand for pay increases. Sara Aslani reports from France that the strikers have been pressing for a pay rise of 15,000 francs and the payment of an outstanding 3,300 francs in profit-sharing. The workers are determined to keep up the action, defying a court injunction declaring the strike "illegal" and giving the police right to move in to evict the strikers. ■

German miners resist redundancies

WT News Service:

German coal miners held a huge protest rally on 27 September in the city of Dortmund to voice their opposition to the government's plans to cut coal production leading to large job losses.

Worker Today co-worker Bizhan Behzadi reports from Germany that as many as 40,000 workers took part in this rally called by the German Mineworkers Union. The action coincided with a strike and a series of demonstrations by 135,000 miners in the Ruhr region. ■

Labour solidarity with workers' struggle in Iran

WT News Service:

Following efforts by the activists of the Communist Party of Iran in the United States to draw the support of labour organisations for the workers' struggle in Iran, the Human rights committee of the Service Employees International Union (SEIU), Local 660, which organises 40,000 service, utility and hospital workers, has passed a resolution denouncing the anti-worker policies of the Iranian government and expressing its support for the struggle of the workers in Iran. Here we reprint the full text of this resolution:

RESOLUTION ON LABOR CONDITIONS IN IRAN

Whereas: the regime of Iran,
- does not recognize the right to strike
- does not recognize the right to organize freely

- has executed hundreds and imprisoned thousands of labor activists
 - has continuously suppressed the labor strikes and actions
 - has imposed a very low living and working conditions on the Iranian workers
 - has instituted discriminatory laws against working women
 - has legalized child labor
 - has executed Jamal Cheragh-Vaissy a utility worker and union activist and an organizer of the May Day rallies in Iranian Kurdistan, and Abdollah Beyvaseh a labor activist and a bakery worker
 - does not recognize the right to genuine collective bargaining
 - has imposed severe working and living conditions on the Afghan workers in Iran.
- Be it resolved:**
- we strongly condemn the anti-labor policies of the regime of Iran
 - we strongly condemn the execu-

Current world developments and prospects for worker socialism

Interview with Mansoor Hekmat

Mansoor Hekmat is a co-founder of the Communist Party of Iran and an influential figure in the socialist movement in Iran. He talked to Suzie Weissman of Radio KPFK, which broadcasts in California, about the current Soviet and world developments. Because of the significance of the issues discussed, we have devoted both the inside pages of this issue's English section to this interview. It is printed here with the kind permission of Radio KPFK. Excerpts: